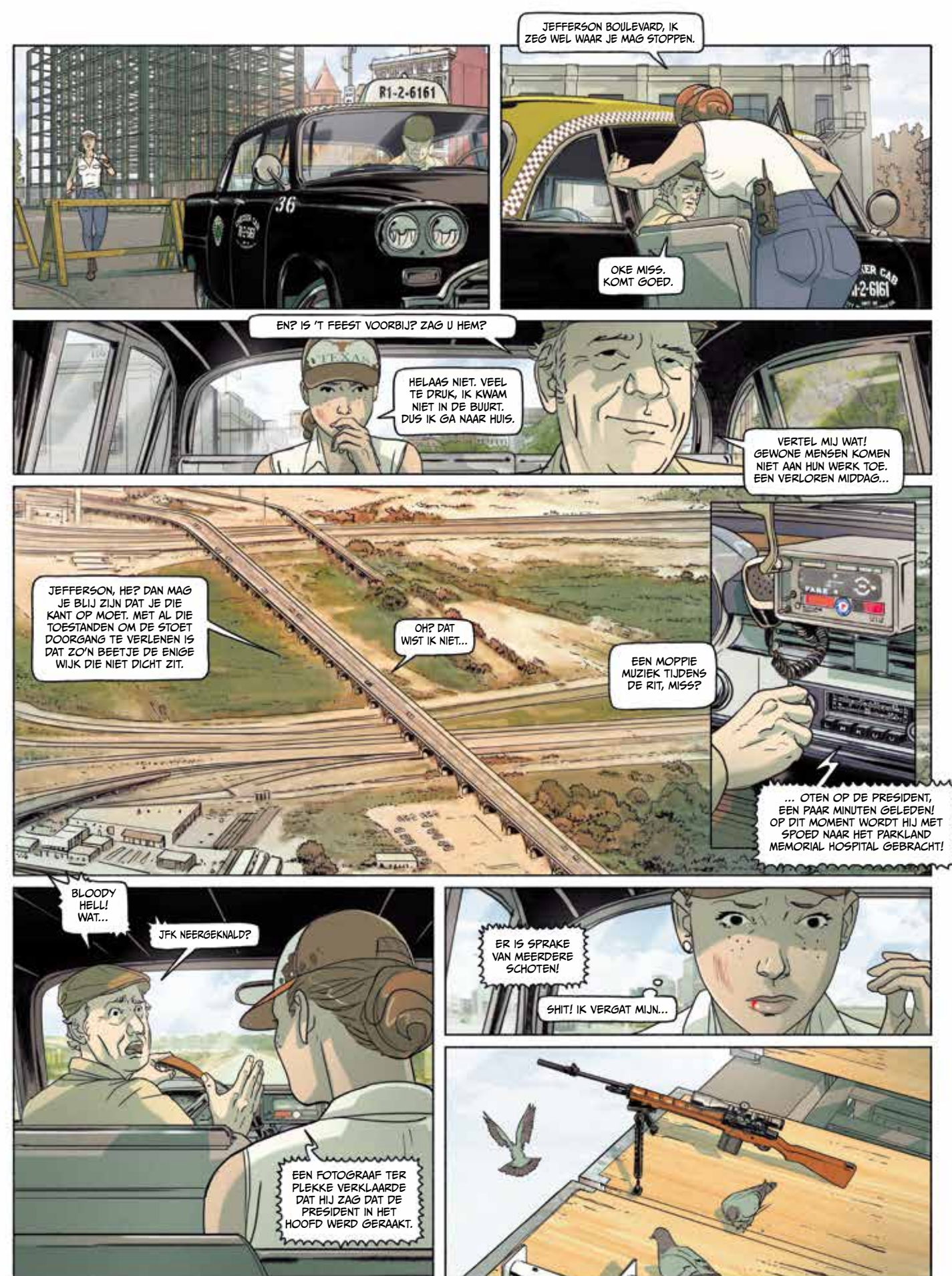
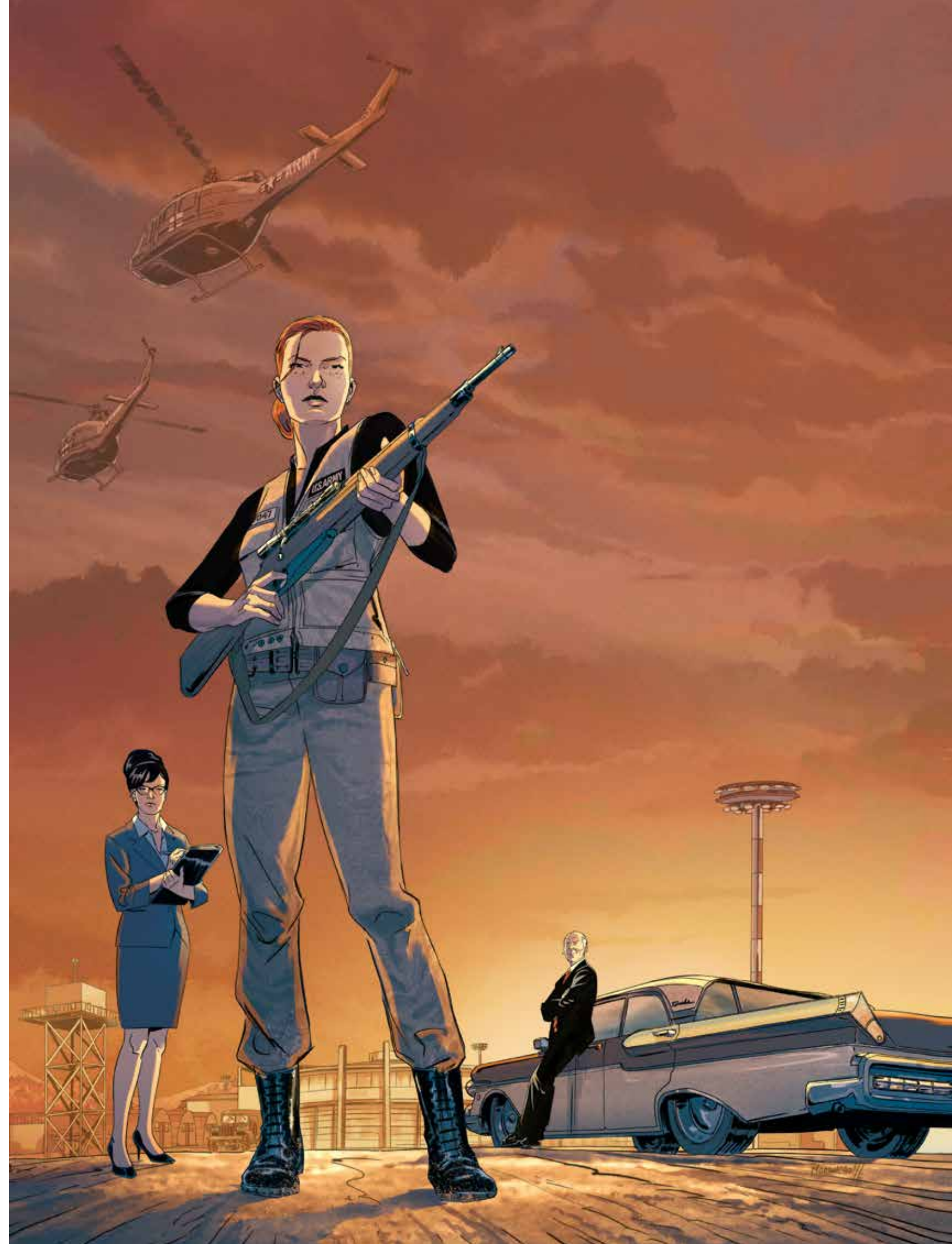
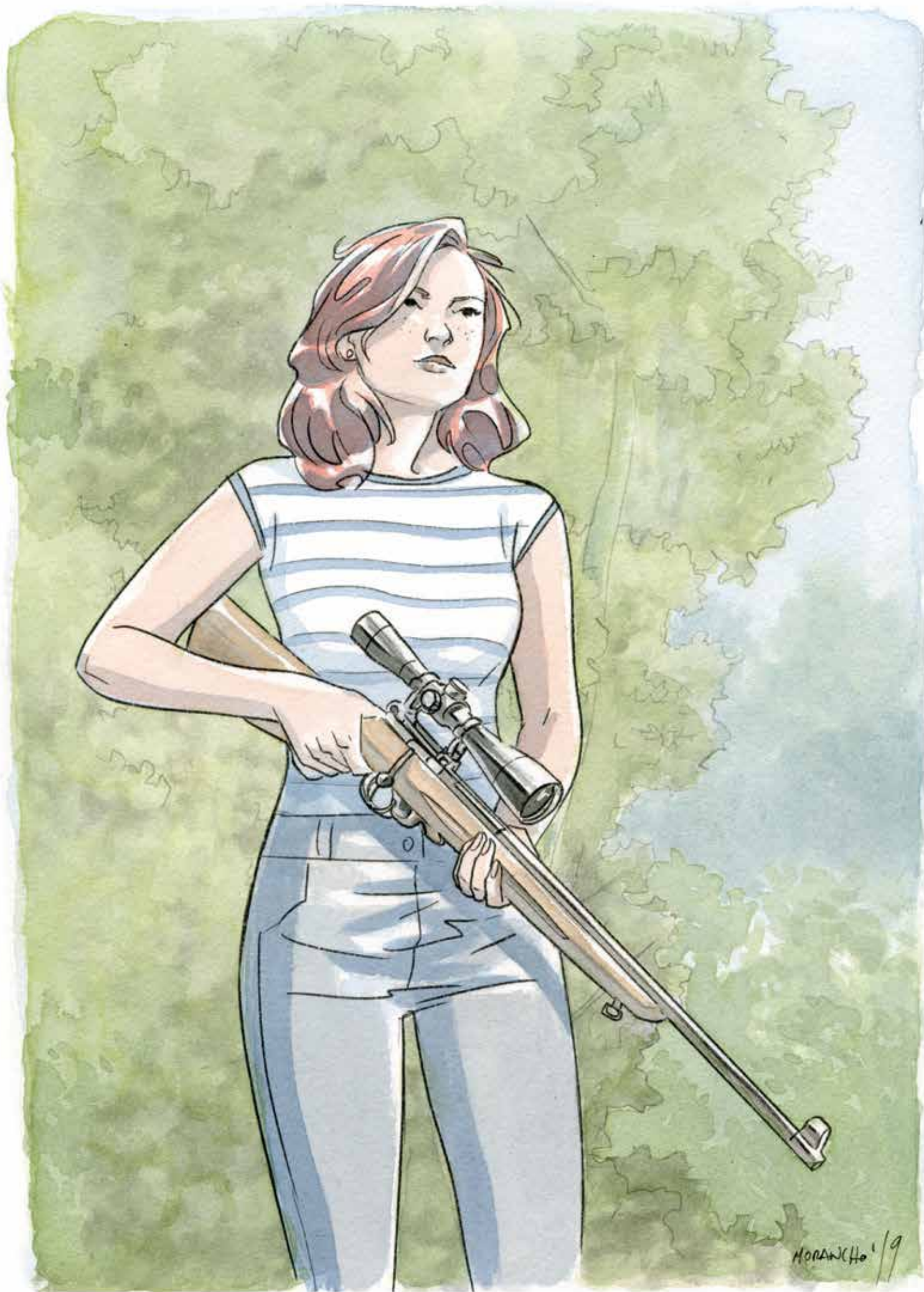

* BIJNAAM VOOR JFK.

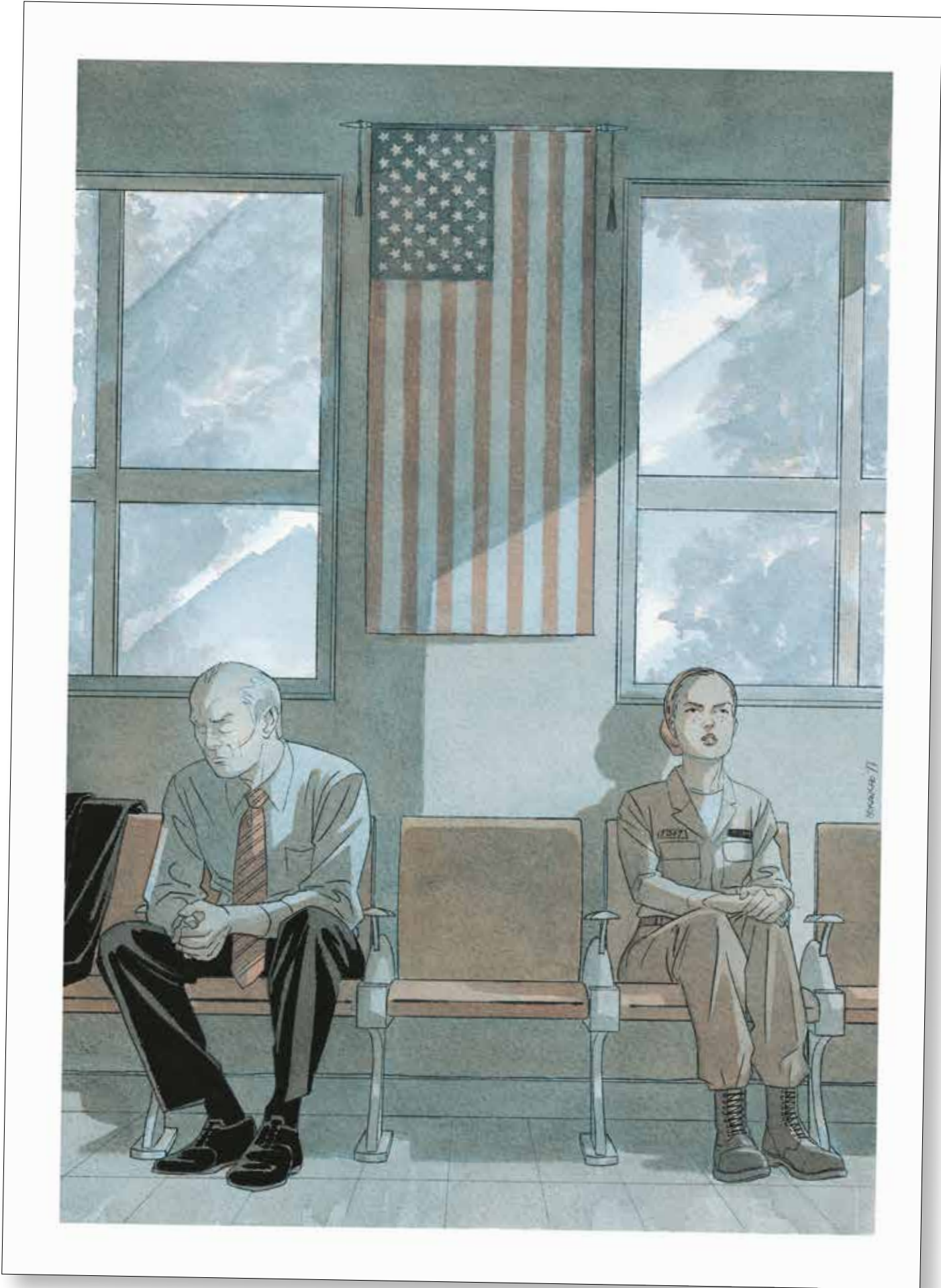

Hoofdstuk 3
1962

Het derde hoofdstuk van het verhaal is gebaseerd op authentieke elementen en is geïnspireerd door "Northwoods", een waanzinnig project dat door generaal Lyman Lemnitzer, een ultra-conservatieve man die bereid was alles te doen om Fidel Castro te elimineren, werd voorgesteld aan de Amerikaanse regering.

"Northwoods" was het plan om een militaire reactie op te roepen op basis van valse aanvallen, waarbij gebruik werd gemaakt van de emoties van de Amerikaanse bevolking die achter haar president stond, zodat deze Cuba zou kunnen binnenvallen uit zelfverdediging... Een vreselijk misleidingsplan dat gelukkig door JFK werd afgewezen. Hij beschouwde Lemnitzer als een hysterische anticommunist die werd gesteund door het militair-industriële complex.

Was dat dan het einde van het hele plan? Natuurlijk niet...

'Northwoods'? Een duivels plan!

Zoals het werd gepresenteerd aan het Pentagon in maart 1962, voorzag het "Northwoods"-plan onder andere in manipulaties zoals het zinken van een Amerikaans oorlogsschip in Cubaanse territoriale wateren, het schenden van het luchtruim van naburige landen met nep-Cubaanse vliegtuigen en daar bovenop het neerschieten van een civiel Amerikaans vliegtuig vol jonge Amerikanen, neergeschoten door een zogenaamd vijandige Mig... Ook was er het idee om een Mercury-lancering te saboteren en de Cubanen hiervan de schuld te geven...

Natuurlijk weten staten hoe ze de publieke opinie kunnen manipuleren. Dit is geen exclusief Amerikaans fenomeen. Staten verdraaien feiten om steun te krijgen voor grootschalige militaire beslissingen, met instemming van hun bevolking. Een klassieke methode...

Als we in 1962 hadden gehoord dat een Cubaanse jager een passagiersvliegtuig met honderd onschuldige Amerikaanse studenten had vernietigd, was dat een schok geweest. Een interventie van de mariniers op het eiland om Castro te verdrijven zou dan zonder discussie zijn geaccepteerd. Sterker nog, de wereldopinie had zo'n actie waarschijnlijk gesteund.

Natuurlijk zouden de Russen hebben geprotesteerd, maar waarschijnlijk zou het daarbij zijn gebleven. We wisten toen niet dat de Russen bluffen... Een potje poker. Ach, we herschrijven de geschiedenis niet.

Castro wordt gesteund door de Sovjetunie. 1962 is een periode waarin de Russen en Amerikanen een hevige strijd voeren om de wereldheerschappij, zowel op het gebied van wapens als de ruimtewedloop, die ieder van hen wil winnen. We bevinden ons midden in de Koude Oorlog. De Sovjet-Unie heeft de Amerikaanse rivaal achter zich gelaten in de

ruimtewedloop na de eerste bemande vlucht van Joeri Gagarin in april het jaar ervoor.

De VS reageerden... Alles moest in werking worden gesteld om de Cubaanse dictator met geweld af te zetten want dat zou een Amerikaanse militaire interventie en een herovering van het eiland mogelijk maken. Het voorgestelde plan omvatte zelfs de fysieke eliminatie van de Lider Maximo door de VS, zonder dat de binnenlandse opinie bezwaar zou maken. Ook zouden de Russen dan niet in opstand komen of hem verdedigen, zoals hun verdragen voor militaire alliantie duidelijk voorschreven.

"Northwoods" werd door Kennedy in maart 1962 zonder aarzelen afgewezen. JFK zou zelfs woedend de militaire adviseurs die het hadden voorgesteld verwijderen. Was het misschien op dit moment dat hij zijn eigen doodsvonnis onbewust ondertekende? Waren dit de zaadjes voor een complot dat een van de redenen is voor zijn moord anderhalf jaar later?

De parallel met Irak

Onder valse vlag, bedrog.... 'Northwoods' was niets anders dan het scheppen van een aanleiding om in te grijpen, tegen een hoge prijs. De Amerikaanse opinie zou zich als één man achter de president opstellen, dankzij de emotionele reacties op de afschuwelijke terroristische daden van de vijand.

Hier is duidelijk een parallel te trekken met de beroemde massavernietigingswapens en de afschuwelijke chemische raketkoppen die het Irak van Saddam Hoessein zou produceren. Ook dat werd als voorwendsel gebruikt om in te grijpen, voor de Tweede Golfoorlog. Regeringen weten heel goed hoe ze de publieke mening moeten manipuleren. Alle regeringen doen dat, niet alleen die van de Verenigde Staten. Dit verhaal is dus geen kwestie van anti-Amerikanisme.

Om onze mening bij te sturen manipuleren staten de feiten en stellen ze zaken zo voor dat we geleidelijk positiever worden ten opzichte van de ingrijpende militaire besluiten die ze namens het volk zeggen te nemen.

Wat betreft die chemische wapens: de Amerikaanse spionagerapporten in 1993 maakten er weliswaar melding van dat Irak een fabriek had gerenoveerd voor de productie van vaccins, en nog steeds grote voorraden bezat van enkele uiterst gevaarlijke gassen (zoals sarin), maar ze vonden geen overtuigende aanwijzingen dat Bagdad een mogelijk programma voor biologische wapens had hervat.

De suggestie was dit keer echter voldoende. De CIA-functionarissen die het alarmerende bericht aan de president voorlegden baseerden zich eerder op hun intuïtie dan op bewezen feiten. President Bush en zijn adviseurs gokten daar maar op.

Saddam Hoessein beschikte volgens inmiddels openbaar gemaakte rapporten niet over de middelen om kernwapens te ontwikkelen, ondanks dat Amerikaanse agenten ervan overtuigd waren dat hij daarvoor alles in het werk stelde. Wat dat betreft hoeven we ons geen illusie te maken over de ware bedoelingen van de Iraakse dictator. Maar hij was gewoon nog lang niet klaar. Het is dus een serieus punt van discussie of preventief ingrijpen op dat moment wel zo noodzakelijk was. Veel landen hadden vooral alle voordelen daarvan voor ogen, en realiseerden zich niet welke doos van Pandora ze openden. De resultaten zijn vandaag de dag nog duidelijk merkbaar...

In zijn eindconclusie stelde de Minister van Buitenlandse Zaken dat het gebruik van massavernietigingswapens door Saddam Hoessein 'onwaarschijnlijk' is, een veel minder stellige

bewering dan waarmee president George W. Bush uiteindelijk de operaties in gang zette. Natuurlijk was het niet mijn bedoeling dit hele verhaal gewoon maar na te vertellen, ik wilde het als basis gebruiken voor mijn eigen werk. Dus laten we teruggaan naar Sara, naar 1962...

De jonge vrouw wiens lot ik bedacht heb, is niets meer dan een pion. Ik hou van de verhalen over gewone mensen die zichzelf overtreffen, als de gebeurtenissen hen dwingen tot handelen, dwingen om verder te gaan. Sara krijgt stukje bij beetje meer grip op zichzelf in de loop van de albums, als een rups die een vlinder wordt. Ze wordt weliswaar gemanipuleerd, maar gaandeweg laat ze zich steeds meer gelden...

Моравић '19

Моравић '19

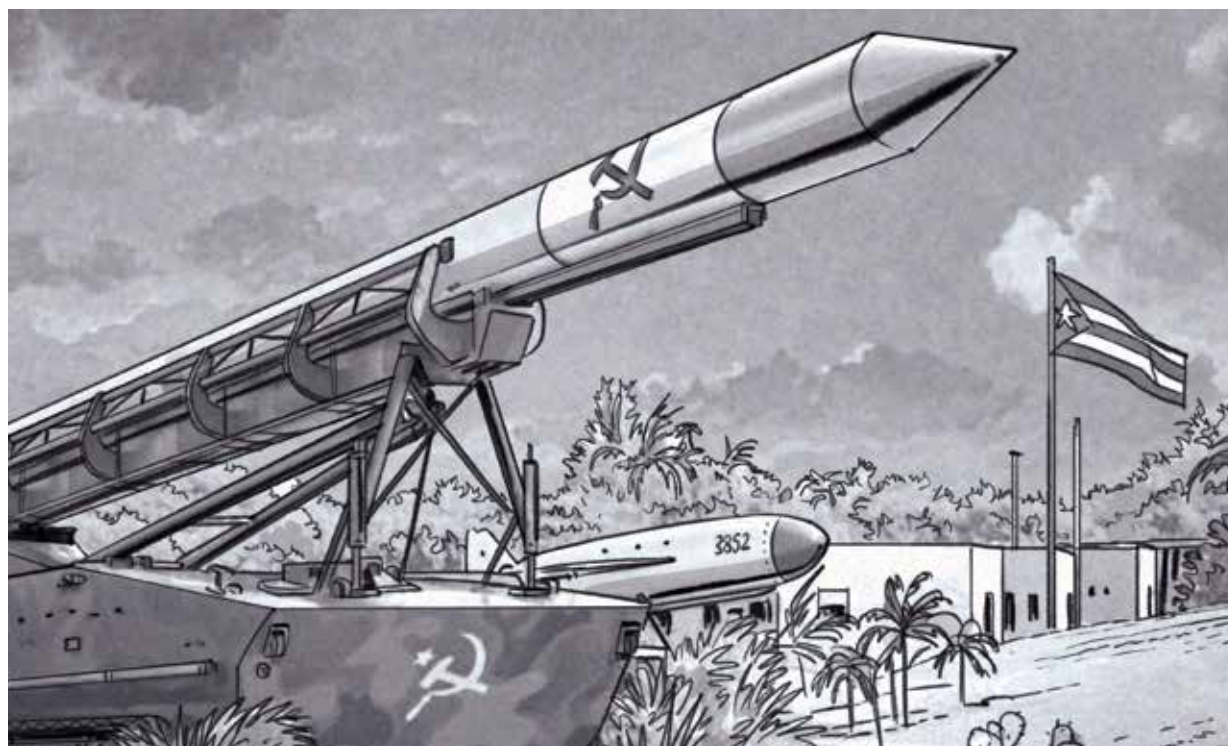
Over de documentatie...

Bij een verhaal met fictieve personages in een bestaande werkelijkheid is het van groot belang om grondig informatie over dat tijdperk te verzamelen en er veel teksten over te lezen. Zorgvuldige documentatie maakt dat de lezer het gevoel krijgt mee te kijken in een reconstructie van het Amerika van de jaren zestig.

Voor dit scenario viel het muntje toen ik stuitte op operatie Northwoods. Ik had al iets van een complot in gedachten toen ik hoofdstuk twee voltooide, maar deze ontdekking prikkelde mijn fantasie weer net even anders, zowel vanwege de historische als de politieke aspecten. Een beetje vergelijkbaar met de affaire rond Edward Snowden of de onthullingen van Wikileaks...

Ik ben niet zo naïef dat ik alles voor zoete koek slik, dus ik kijk uit naar de dag dat alle geheime informatie en dossiers over de acties van de Russen in de twintigste eeuw openbaar gemaakt worden. Die zijn sinds de opkomst van het communisme in 1917 niet opgehouden met hun manipulaties. Ook niet na de val van de Sovjet-Unie in de jaren '90...

Is de KGB verdwenen? De FSB, die de dienst opvolgde, zit nog steeds in het beruchte Loebjanka-gebouw in Moskou. In feite is alleen de naam veranderd...

TOP SECRET

SARA LONE HOOFDSTUK 4: HET DOSSIER KENNEDY

Hoofdstuk 4 1963

Het onvermijdelijke lot komt dichterbij en alles leidt naar Dealey Plaza... In dit hoofdstuk duiken we dieper in het onderwerp en reconstrueren we de aanslag, met enkele nieuwe aanwijzingen. En dan is er ook de zandkorrel, Sara. Komen fictie en werkelijkheid samen? Is de betrokkenheid van de vicepresident daadwerkelijk bewezen?

Na een onverwachte mislukte aanslag door Oswald op een generaal in Dallas enkele maanden eerder, komt alles samen tot die fatale dag in november. De jonge vrouw speelt een belangrijke rol in een geheime organisatie waarover ze weinig weet, behalve het deel dat nu aan het licht is gekomen.

Ze is zelfverzekerder geworden; ze is niet meer het naïeve meisje van het begin dat zich liet manipuleren door haar mentor zonder het te begrijpen. Het is zelfs het tegenovergestelde: ze weet nu te veel en om te voorkomen dat haar spoor gevolgd wordt, is besloten haar uit het spel te halen voordat het te laat is...

